

En poetisk opløsning af det maskuline.

Mental Experiment of Narrow Minded Men er en forestilling hvor maskuliniteten ikke tages for givet, men hvor den tages seriøst.

Skrevet af: Katrine Reimann

Mental Experiment of Narrow Minded Men består af fire, nogenlunde ens mænd, med ens kostumer; grå t-shirts, blå bukser og sorte sokker. Scenerummet er bart og scenografien består af fire skinnende, sorte kasser. Rummet defineres af lyset. Der er mange forskellige typer lys i forestillingen, der er blød belysning fra oven, fra side, bagfra og forfra. Der er et spot skråt hen over scenen fra højre side. Der er 4 skrå, hvide spots der rammer kasserne, når de står et bestemt sted på scenen. Der er lys, så scenen kan deles op i forscene, bagscene, og midte. Der er rækker af pærer med varmt lys i loftet, og rækker af store pærer med stærkt varmt lys i højre hjørne. Der er 4 spots der lyser ned på kasserne direkte oppe fra når de står som pulter i et quizshow. Der er lys på forscenen, og midten så det ligner en arena, eller en kampplads. Der er lys i kasserne så de både kan forvandle sig til lysende fængsler, med dystre skygger og så de kan ligne det spejl en diva har i sit omklædningsrum. Lystet skifter mellem at være varmt og at være koldt, det understøtter dansernes bevægelse, og giver dem modspil.

Hårdt og blødt

Forestillingens rum er forskelligartede, de er hårde og bløde, poetiske og ubehagelige. På samme måde som der i lyset er en dobbelthed, består dansen af både hårde og bløde udtryk. Der er både kærlighed og kamp. Forestillingen skriver sig på grund af sin titel ind i en diskurs af køn, mandlighed, maskulinitet og identitet. Bevægelserne er i perioder let genkendelige, som typiske maskuline billeder. Som når to dansere står med let spredte ben, med rank holdning og en flekset arm på toppen af en kasse. Men allerede i første scene mærker man kampen mellem den traditionelle repræsentation af det maskuline og et mere fleksibelt kropsligt udtryk. Igennem hele forestillingen møder vi den typiske forståelse af manden, men han står hele tiden i kontrast til andre bevægelsesmønstre, andre billeder; det poetiske og det kærlige. Fortællingen bliver queer i sine intense billeder af duetter mellem mænd. De synkrone bevægelser brydes med udbrud af individuelle udtryk. Forestillingen handler om identitet. Den handler om ikke at passe ind i kassen. Den handler om den ufuldkomne gentagelse og understreger dermed kønsrollens kunstighed.

At opluges af en kasse

Der er en fortælling, som kun er en lille del af stykket, en af danserne i underbukser, danser med en af de andre som er iført deres fælles kostume. Denne dans er i perioder synkron, men også præget af den påklædte mands forsøg på at ligne den anden. De andre mænd præsenteres løbende som spejlinger af de første, der er en fangelegs-agtig stemning. En følelse af ”kongens efter følger”. Til sidst fanges den første påklædte mand af de andre. Han bliver omringet af kasserne og lyset, fanget i sine handlinger. Det bliver et billede på skabelsen af identitet, fællesskabet, men også på udstødelsen, idet den manglende evne til at passe ind viser sig. Forestillingen er fyldt med dobbeltheder. Er manden i undertøj forbillede eller forfører? Bliver de opslugt af kasserne til sidst eller vælge de selv at overgive sig til dem?

Ideerne om feminint og maskulint viser sig, men flyder sammen, opløser sig. Kunstigheden i dualismene understreges og forestillingen tager begreberne seriøst, men ikke forgivet.

Faktaboks:

Titel: Mental Experiment of Narrow Minded Men
Spilleperiode: 26. april - 5. maj 2014 - Man-søn kl. 20 i Dansehallerne
Koreografi: Edhem Jesenković
På scenen: Asher Lev, Alexander Bourdat, Raphaël Eder-Kastling & Thomas Holm Radil
Musik: Surdej Music Production (Håvard Pedersen & Edhem Jesenković)
Live musik: Håvard Pedersen/Edhem Jesenković
Scenografi: Scenetek (Martin Sidelmann & Søren Jensen)